

**BÀI TẬP ĐỌC HIỂU: ĐỒNG THÁP MÙI MÙA NƯỚC NỔI TRANG 23 SÁCH BÀI
TẬP NGỮ VĂN 6 - CÁNH DIỀU**

**Trả lời câu hỏi Bài tập đọc hiểu: Đồng Tháp Mười mùa nước nổi trang 23 SBT Văn 6
Cánh Diều, tập 1**

Câu hỏi 1: Vì sao gọi bài Đồng Tháp Mười mùa nước nổi của Văn Công Hùng là bài viết theo thể du kí?

Phương pháp: Đọc kĩ văn bản, ngôi kể, nội dung; tham khảo khái niệm du kí

Lời giải chi tiết:

Bài *Đồng Tháp Mười mùa nước nổi* của Văn Công Hùng là bài viết theo thể du kí vì tác giả đã kể về trải nghiệm của bản thân khi được đến vùng đất Đồng Tháp Mười. Đó là một chuyện thú vị, tác giả đã được tìm hiểu nhiều hơn về cảnh vật, thiên nhiên, di tích, ẩm thực và cả con người nơi đây.

Câu hỏi 2: (Câu hỏi 2, SGK) Tình cảm của tác giả khi viết về Đồng Tháp Mười được thể hiện như thế nào? Hãy chỉ ra một số câu văn thể hiện rõ tình cảm ấy.

Phương pháp: Đọc kĩ văn bản

Lời giải chi tiết:

Người kể chuyện xưng “tôi” thể hiện tình cảm đối với Đồng Tháp Mười không chỉ qua các từ ngữ “khát khao” và “trân trọng” những món thời trân của đất trời, món ăn nói lên vùng đất và con người phương Nam rất rõ nét; hay cảm giác “bâng khuâng và ngơ ngác” giữa thế giới sen Tháp Mười. Tình cảm thương mến với Đồng Tháp Mười còn biểu hiện qua cách tác giả luận về vai trò của nước lũ đối với mọi mặt trong cuộc sống của người Đồng Tháp Mười: lũ đem lại tôm cá, lũ khiến giao thông thuận lợi,... Ngay ý nghĩ “muốn đi nhiều, thấy nhiều, chiêm ngưỡng nhiều cũng đã bao hàm trong đó tình cảm của người viết.

=> Tình cảm của tác giả khi viết về Đồng Tháp Mười là thứ tình cảm yêu mến, trân trọng và khát khao muốn khám phá. Một số câu văn thể hiện tình cảm như:

+ Trong khi chúng tôi chỉ có một ngày cưỡi xe, mà lại muốn đi nhiều, thấy nhiều, chiêm ngưỡng nhiều

+ Bằng nỗi khát khao và trân trọng của mình, tôi đã miệt mài ăn hai món quốc hồn quốc túy đồng bằng ấy.

Câu hỏi 3: (Câu hỏi 3, SGK) Từ văn bản trên, theo em, bài du kí về một vùng đất mới cần chú ý giới thiệu những gì?

Phương pháp: Đọc văn bản, các đặc trưng của một bài du kí

Lời giải chi tiết:

Từ văn bản trên, theo em, bài du kí về một vùng đất mới cần chú ý giới thiệu về cảnh quan, con người, những nét văn hóa dân tộc, ẩm thực, truyền thống lịch sử, những nét đẹp đặc sắc ở vùng đất đó cho người đọc biết đồng thời xen lẫn cảm xúc của bản thân khi đến khám phá những nơi này.

Câu hỏi 4: Văn bản *Đồng Tháp Mười mùa nước nổi* cung cấp cho em những hiểu biết gì về Đồng Tháp Mười?

Phương pháp: Đọc văn bản

Lời giải chi tiết:

- Bài du kí cho em hiểu biết về vùng đất Tháp Mười mặc dù chưa bao giờ em được đặt chân đến, về khung cảnh thiên nhiên, con người, nét đẹp văn hóa, di tích lịch sử lâu đời và văn hóa ẩm thực nơi đây.

- Từ đó khơi gợi cho em niềm yêu thích, thích thú, muốn khám phá mảnh đất này hơn nữa và em hi vọng một ngày nào đó sẽ được đặt chân đến nơi đây.

Câu hỏi 5: Hãy chỉ ra một số từ mượn có trong văn bản *Đồng Tháp Mười mùa nước nổi*.

Phương pháp: Đọc văn bản

Lời giải chi tiết:

Câu cuối của phần (1): “Cứ chằng chịt như thế, những con kênh huyết mạch nối những cù lao, những giồng, thành một đồng bằng rộng lớn và đầy bản sắc.” có các từ Hán Việt như: *huyết mạch, bản sắc,...*

Câu hỏi 6: Tìm một bài du kí viết về phong cảnh quê hương, đất nước và chỉ ra các đặc điểm của thể du kí trong bài viết đó.

Phương pháp: Tham khảo sách báo, internet...

Lời giải chi tiết:

Cô Tô

Ngày thứ năm trên đảo Cô Tô là một ngày trong trẻo, sáng sủa. Từ khi có vịnh Bắc Bộ và từ khi quần đảo Cô Tô mang lấy dấu hiệu của sự sống con người thì, sau mỗi lần dông bão, bao giờ bầu trời Cô Tô cũng trong sáng như vậy. Cây trên núi đảo lại thêm xanh mượt, nước biển lại lam biếc đậm đà hơn hết cả mọi khi, và cát lại vàng giòn hơn nữa. Và nếu cá có vắng tăm biệt tích trong ngày động bão, thì nay lưới càng thêm nặng mẻ cá giã đôi. Chúng tôi leo dốc lên đôn Cô Tô hỏi thăm sức khoẻ anh em bộ binh và hải quân cùng đóng sát nhau trong cái đồn khố xanh cũ ấy. Trèo lên nóc đồn, nhìn ra bao la Thái Bình Dương bốn phương tám hướng, quay gót 180 độ mà ngắm cả toàn cảnh đảo Cô Tô. Nhìn rõ cả Tô Bắc, Tô Trung, Tô Nam, mà càng thấy yêu mến hòn đảo như bất cứ người chài nào đã từng đi ra và lớn lên theo mùa sóng ở đây.

...Mặt trời lại rọi lên ngày thứ sáu của tôi trên đảo Thanh Luân một cách thật quá là đầy đủ. Tôi dậy từ canh tư. Còn tối đất, có đi mãi trên đá đầu su, ra thâu đầu mũi đảo. Và ngòi đó rình mặt trời lên. Điều tôi dự đoán, thật là không sai. Sau trận bão, chân trời, ngấn bể sạch như tấm kính lau hết mây hết bụi. Mặt trời nhú lên dần dần, rồi lên cho kì hết. Tròn trĩnh phúc hậu như lòng đỏ một quả trứng thiên nhiên đầy đặn. Quả trứng hồng hào thăm thẳm và đường bệ đặt lên một mâm bạc đường kính mâm rộng bằng cả một cái chân trời màu ngọc trai nước biển ửng hồng. Y như một mâm lễ phẩm tiến ra từ trong bình minh để mừng cho sự trường thọ của tất cả những người chài lưới trên muôn thủa biển Đông. Vài chiếc nhận mùa thu chao đi chao lại trên mâm bệ sáng dần lên cái chắt bạc nén. Một con hải âu bay ngang, là là nhịp cánh...

Khi mặt trời đã lên một vài con sào, tức là lúc nó trở về sự bình dị hằng ngày, thì tôi đang múc gầu nước giếng dội lên đầu lên cổ lên vai lên lưng, nghĩa là tôi cũng đang đi tắm như mọi người lao động bình thường đang tắm quanh giếng. Cái giếng nước ngọt ở rìa một hòn

đảo giữa bể, cái sinh hoạt của nó vui như một cái bến và đậm đà mát nhẹ hơn mọi cái chợ trong đất liền.

Cái giếng nước ngọt đảo Thanh Luân sớm nay có không biết bao nhiêu là người đến gánh và múc. Múc nước giếng vào thùng gỗ, vào những cong những ang gốm màu da lươn. Lòng giếng vẫn còn sót lại vài cái lá cam lá quýt của trận bão vừa rồi quăng vào. Chỗ bãi đá nuôi sáu mươi vạn con hải sâm ngoài kia, bao nhiêu là thuyền của hợp tác xã đang mở nắp sạp đổ nước ngọt vào. Sau trận bão, hôm nay hợp tác xã Bắc Loan Đầu cho mười tám thuyền lớn nhỏ cùng ra khơi đánh cá hồng. Anh hùng Châu Hoà Mãn cùng bốn bạn xã viên đi chung một thuyền. Anh quây nước bên bờ giếng, tôi né ra một bên. Anh quây mười lăm gánh cho thuyền anh: “Đi ra khơi, xa lắm mà, có khi mười ngày mới về. Nước ngọt cho vào sạp, chỉ để uống. Vo gạo thổi cơm cũng không được lấy nước ngọt. Vo gạo bằng nước bể thôi”.

Từ đoàn thuyền sắp ra khơi đến cái giếng ngọt, thùng và cong và gánh nối tiếp đi đi về về. Trông chị Châu Hoà Mãn địu con, thấy nó địu dàng yên tâm như cái hình ảnh biển cả là mẹ hiền mớm cá cho lũ con lành.

(Nguyễn Tuân)

Loigiai hay.com